

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3466/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића, Весне Поповић и Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирољуба Секулић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгана Обреновић, адвокат из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ... и ЈЈ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1161/18 од 22.01.2019. године, на седници одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1161/18 од 22.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1161/18 од 22.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П 1017/15 од 22.08.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да је уговор о доживотном издржавању Ов 157/95 од 27.03.1995. године закључен пред Општинским судом у Косјерићу, између примаоца издржавања сада пок. КК бив. из ... и даваоца издржавања сада пок. ЛЛ бив. из ..., престао да важи даном смрти даваоца издржавања сада пок. ЛЛ и да исти не производи никакво правно дејство и да се утврди да заоставштину сада пок. КК, представљају катастарске парцеле бр. ... и ... са описом културе, као и површинама и структуром ближе описаним у овом ставу изреке, а које непокретности су уписане листу непокретности број ... КО Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженима ГГ, ДД и ЂЂ солидарно накнаде трошкове поступка од 144.000,00 динара, а у односу на остале тужене да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1161/18 од 22.01.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су

предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужилаца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 09.08.2015. године, а вредност предмета спора означена у уводу првостепене одлуке је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић